

de ere jo i dette Tilfælde meget høje. For mit eget Vedkommende kunde jeg meget vel tænke mig, at jeg kunde gaa endog adskilligt videre, end der her er Tale om, for at opnaa større Tydelighed i den paa-gældende Bestemmelse. Jeg maa imidlertid sige dette med et vist Forbehold. Jeg har ikke tidligere drøftet det Spørgsmaal, der her er blevet rejst, og jeg vil gerne forbeholde mig at overveje det lidt nærmere, men jeg skal over for dette Spørgsmaal stille mig meget velvillig. Jeg erkender, at naar man har gjort det første Skridt paa denne Vej i Retning af at sikre Arbejderne mod Ulykker i deres Virksomhed, vil der nok følge andre efter, og der maa derfor være al mulig Grund for Staten til at opmuntre Arbejdsgiverne til at paatage sig saadanne Forpligtelser over for deres Arbejdere eller i alt Fald til at lade Forsikringselskaberne overtage dem. Kan det opnaas ved, at man gør Kontrakterne stempelfri, kan jeg tænke mig at gaa med dertil og endog gaa videre end de Herrer have peget paa. Dog vil jeg tilraade, at man lader det foreliggende Forslag gaa sin Gang uden at søge det ændret i den ene eller den anden Retning. Det vil da kunne gaa hurtig gennem Rigsdagen, og hvis det sker, skal jeg tage det Spørgsmaal, der nu er rejst om videregaaende Bestemmelser, op og bringe Forslag ind derom, saa at vi endnu i denne Samling, ja i en nær Fremtid, kunne komme til at forhandle derom. Jeg haaber, at dette Tilbud fra min Side vil være tilstrækkeligt for de Herrer til at lade denne Sag gaa videre i den Skikkelse, hvori den nu er.

Neergaard: Jeg kan kun takke den ærede Minister for den Maade, hvorpaa han har modtaget mine Henstillinger. Jeg er dog noget i Tvivl om, hvorvidt den Antydning, som den ærede Minister fremkom med nu sidst angaaende Lovens Behandling, ogsaa er hensigtsmæssig. Dog det vil man jo kunne faa Lejlighed til at forhandle om senere. Hvis det ikke er meget udførlige Overvejelser, der ere fornødne for den højtærede Ministers Vedkommende, vilde det være meget ønskeligt at faa denne Sag afgjort med det samme. Det kan jo ikke nægtes, at det vil blive følt af en Mængde Mennesker som noget urimeligt, om de ikke kom med ind under Bestemmelserne i dette Lovforslag, og selve dette er jo kommet lovlig sent. Man burde derfor se at undgaa det uheldige Forhold, at mange Forsikringskontrakter paa ny udstedes med Stempel, og man saa senere

skal tilbagebetale Stempelbeløbene. — Der er endnu et Forhold, hvorpaa jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed, og efter den Maade, hvorpaa han i det hele har stillet sig til denne Sag, antager jeg heller ikke, at dette vil volde nogen Vanskelighed. Der bruges i Loven dette Udtryk: „for saa vidt de forsikrede Beløb ikke overstige de Ydelser, hvorpaa de forsikrede Arbejdere have Krav i Henhold til den nævnte Lov“. Der vil, hvis dette bliver staaende, fremkomme en Mængde Tilfælde, hvori Forsikringselskaberne ville være i høj Grad i Tvivl om, hvorledes de skulle stille sig. Det er jo ikke saa ganske ualmindeligt, at Arbejdsgivere, hvis Arbejdere have Lønninger, der bevæge sig op mod Maksimum, lad os sige Lønninger paa en 7—8—900 Kr., saaledes at en Del af dem altsaa ere under de 1,000 Kr., der jo først give det fulde Maksimumsbeløb af Erstatningen efter Loven, tegne dem alle for fuldt Maksimum. Dette er ikke alene humant over for Arbejderne, men der opnaas ogsaa en Lettelse for Arbejdsgiveren, idet han derved slipper med at føre Liste over Antallet af Arbejderne og ikke behøver at føre blandede Arbejds- og Lønningslister. Men skal Lovens Ordlyd følges, kan man ikke antage disse Policier til Stempelfrihed, thi naar han forsikrer Arbejdere, der kun lønnes med f. Eks. 7—900 Kr., for fuldt Maksimum, forsikrer han dem jo i Virkeligheden for Beløb, der overskride de Ydelser, hvorpaa Arbejderne have Krav efter Loven. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister efter det Standpunkt, han i det hele har indtaget i denne Sag, vil kunne gaa med til en Ændring, hvorefter den Arbejdsgiver, der vil forsikre sine Arbejdere for større Summer, end de have Krav paa efter Loven, ogsaa skal nyde godt af Stempelfriheden, for saa vidt de forsikrede Beløb ikke overskride Lovens Maksimalsummer. Jeg antager altsaa ikke, at det vil støde paa Vanskeligheder at faa en Ændring som den her antydede vedtaget.

N. Andersen: Jeg vil kun ganske kort paa en stor Mængde Arbejdsgiveres Vegne tillade mig at bringe den højtærede Minister en Tak for dette Lovforslag. Jeg vil gerne tillade mig at lægge et godt Ord ind for, at dette Forslag saa hurtig som muligt maa gaa gennem Tinget. Jeg kan i nogen Grad slutte mig til den sidste ærede Talers Betragtning af, at det vilde være ønskeligt, om Loven kunde blive ud-